

تصویب نامه در خصوص الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه مادرید در مورد جلوگیری از نصب نشانه های منبع غیرواقعی یا گمراه کننده بر کالا

هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۹ بنا به پیشنهاد شماره ۱۱۱/۰۲/۴۶۵۵ مورخ ۱۳۸۲/۸/۱۹ وزارت دادگستری و به استناد ماده واحده قانون اجازه الحاق دولت ایران به اتحادیه عمومی بین المللی معروف به پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی و تجارتي و کشاورزی - مصوب ۱۳۳۷ - تصویب نمود:

به منظور حمایت بین المللی از محصولات و تولیدات سنتی داخلی که به دلیل انتساب آنها به یک منطقه یا محل جغرافیایی خاص شهرت دارند و نیز مقابله با سوء استفاده از اسامی مبدا آنها توسط خارجیان و ضمن تاکید بر رعایت قوانین و مقررات داخلی مربوط به صادرات و واردات، الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه مادرید در مورد جلوگیری از نصب نشانه های منبع غیرواقعی یا گمراه کننده بر کالا مورخ ۲۵ فروردین ۱۲۷۰ هجری شمسی برابر با ۱۴ آوریل ۱۸۹۱ (به شرح پیوست) تصویب و به وزارت دادگستری اجازه داده می شود، ضمن انجام تشریفات الحاق، اسناد مربوط را مبادله و امضاء نماید.

معاون اول رئیس جمهور - محمدرضا عارف

موافقتنامه مادرید در مورد جلوگیری از نصب نشانه های منبع غیرواقعی یا گمراه کننده بر کالا مورخ ۲۵ فروردین ۱۲۷۰ (۱۴ آوریل ۱۸۹۱)

«سند تجدیدنظرشده در واشنگتن به تاریخ ۱۲ خرداد ۱۲۹۰ (۲ ژوئن ۱۹۱۱)، در لاهه به تاریخ ۱۵ آبانماه ۱۳۰۴ (۶ نوامبر ۱۹۲۵)، در لندن به تاریخ ۱۲ خرداد ۱۳۱۳ (۲ ژوئن ۱۹۳۴) و در لیسبون به تاریخ ۹ آبان ۱۳۳۷ (۳۱ اکتبر ۱۹۵۸)»

ماده (۱)

(۱) کلیه کالاهای حاوی نشانه غیرواقعی یا گمراه کننده که با آن نشانه، یکی از کشورهایی که این موافقتنامه در مورد آنها اعمال می شود، یا محلی که در آن کشورها واقع است، بصورت مستقیم یا غیرمستقیم به عنوان کشور یا محل مبدا معرفی شده است، هنگام ورود به هریک از کشورهای مذکور توقیف خواهند شد.

(۲) توقیف در کشوری که در آن کشور نشانه غیرواقعی یا گمراه کننده منبع بکاررفته یا کالاهای حاوی نشانه غیرواقعی یا گمراه کننده به آن وارد شده است، نیز انجام خواهد شد.

(۳) اگر قوانین یک کشور، اجازه توقیف در زمان ورود را ندهد، به جای توقیف، ورود کالاهای مذکور ممنوع خواهد شد.

(۴) اگر قوانین یک کشور، اجازه توقیف در زمان ورود، ممنوعیت ورود یا توقیف در داخل کشور را ندهد،

در این صورت تا زمانی که قوانین مربوط براین اساس اصلاح شوند، اقدامات و راههای جبرانی که در این موارد به موجب قوانین کشور مزبور در دسترس اتباع آن قراردارند، جایگزین تدابیر مزبور می گردند.

(۵) در صورت عدم وجود ضمانت اجرائی خاص برای تضمین جلوگیری از نصب نشانه های منبع غیرواقعی یا گمراه کننده، ضمانتهای اجرائی مقرر در مقررات مربوط مندرج در قوانین راجع به علائم یا اسامی تجاری اعمال خواهدشد.

ماده (۲)

(۱) توقیف، به درخواست مقامات گمرکی انجام خواهدشد که آنها نیز مراتب را سریعاً به طرف ذینفع، اعم از حقیقی یا حقوقی اطلاع خواهندداد تا وی در صورت تمایل بتواند اقدامات لازم در ارتباط با توقیف انجام شده، به عنوان اقدام احتیاطی انجام دهد. با این حال، دادستان یا هرمقام صالح دیگری می تواند به اعتبار سمت خود یا بنابه درخواست طرف زیان دیده، تقاضای توقیف را نماید؛ دراینصورت تشریفات مربوط مسیر عادی خود را طی خواهدکرد.

(۲) در صورتی که کالا در حال عبور (ترانزیت) باشد مقامات ملزم به توقیف آن نخواهندبود.

ماده (۳)

این مقررات مانع از درج نام یا نشانی فروشنده بر کالاهائی که مبدا آن غیراز کشوری است که فروش در آنجا صورت می گیرد، نخواهدشد؛ ولی در این گونه موارد مشخصات دقیق کشور یا محل ساخت یا تولید کالا باید با حروف واضح یا هرنشانه دیگری که برای جلوگیری از هرگونه اشتباه در تعیین منبع واقعی کالا کفایت کند، در کنار نام یا نشانی مذکور درج شود.

ماده (۳) مکرر

کشورهایی که این موافقتنامه در مورد آنها اعمال می شود تعهد می کنند در رابطه با فروش یا نمایش یا عرضه برای فروش هر کالایی، استفاده از کلیه نشانه ها را در تبلیغات، به صورتی که عموم را نسبت به منبع کالا فریب دهد و در تابلوها، آگهی ها، صورتحسابها، فهرست مشروبات، نامه ها یا اوراق تجاری یا هرگونه مکاتبات بازرگانی دیگر درج گردند، نیز ممنوع سازند.

ماده (۴)

دادگاههای هر کشور تصمیم خواهند گرفت که چه نوع نشانه‌هایی به خاطر خصوصیات عام آنها، مشمول مقررات این موافقتنامه نمی‌شوند. با این حال، نشانه‌های منطقه‌ای درباره منبع فرآورده‌های درخت تاک از قید و شرط مذکور در این ماده مستثنی هستند.

ماده (۵)

(۱) کشورهای عضو اتحادیه حمایت از مالکیت صنعتی که به این موافقتنامه ملحق نشده‌اند، می‌توانند بنابه درخواست خود طبق روش پیش‌بینی شده در ماده (۱۶) کنوانسیون عمومی، به این موافقتنامه ملحق شوند.

(۲) مقررات مواد (۱۶) مکرر و (۱۷) مکرر کنوانسیون عمومی، در مورد این موافقتنامه اعمال خواهد شد.

ماده (۶)

(۱) این سند به تصویب خواهد رسید و اسناد تصویب حداکثر تا تاریخ ۱۱ اردیبهشت ۱۳۴۲ (اول مه ۱۹۶۳) در برن تودیع خواهد شد این سند یک ماه پس از تاریخ مزبور، میان کشورهایی که این سند به نام آنها تصویب شده است لازم‌الاجرا خواهد شد. با این حال، اگر قبل از آن تاریخ، این سند حداقل به نام (۶) کشور، تصویب شده باشد، یک ماه پس از اینکه دولت کنفدراسیون سوئیس مراتب تودیع ششمین تصویب را به اطلاع کشورهای تصویب‌کننده رساند، میان کشورهای مزبور و در مورد کشورهایی که متعاقباً این سند به نام آنها تصویب شده باشد یک ماه پس از ابلاغ هر تصویب، لازم‌الاجراء خواهد شد.

(۲) کشورهایی که اسناد تصویب به نام آنها ظرف مهلت مقرر در بند فوق تودیع نشده باشد، می‌توانند طبق شرایط مندرج در ماده (۱۶) کنوانسیون عمومی به این سند ملحق شوند.

(۳) این سند، در خصوص روابط میان کشورهای مشمول آن، جایگزین موافقتنامه منعقدشده در مادرید به تاریخ ۲۵ فروردین ۱۲۷۰ (۱۴ آوریل ۱۸۹۱) و اسناد ناشی از تجدیدنظرهای بعدی خواهد شد.

(۴) در خصوص کشورهایی که این سند در مورد آنها اعمال نمی‌شود، ولی مشمول موافقتنامه مادرید که در سال ۱۳۱۳ (۱۹۳۴) در لندن تجدیدنظرشده است، می‌باشند، موافقتنامه اخیرالذکر مجری خواهد بود.

(۵) به همین ترتیب، در خصوص کشورهایی که این سند و موافقتنامه مادرید که در لندن تجدیدنظرشده است، در مورد آنها اعمال نمی‌شود، موافقتنامه مادرید که در لاهه در سال ۱۳۰۴ (۱۹۲۵) تجدیدنظر شده است مجری خواهد بود.

(۶) به همین ترتیب، در خصوص کشورهایی که این سند، موافقتنامه مادرید که در لندن تجدیدنظرشده و موافقتنامه مادرید که در لاهه تجدیدنظرشده است در مورد آنها اعمال نمی‌شود، موافقتنامه مادرید که در سال ۱۲۹۰ (۱۹۱۱) در واشنگتن تجدیدنظرشده است، مجری خواهد بود.